

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að stuðla að því, að komið verði upp hæli fyrir vanhirt og veik dýr í Reykjavík og standa eftir megni straum af rekstri slíks hælís, og getur stjórn Dýraverndunarfélags Íslands í því skyni, hvenær sem henni þykir heppilegt, veitt lán úr sjóðnum til byggingar eða kaupa á hentugu húsi fyrir hélið, eða til hvers konar endurbóta á hælínu síðar meir, enda sé hélið eign Dýraverndunarfélags Íslands og í þess umsjá.

221

17. nóv.

4. gr.

Gjafir, er sjóðnum kunna að áskotnast, skulu leggjast við höfuðstólinn óskertar. Þegar hælínu hefur verið komið upp, skal öllum ársvöxtum af sjóðnum varið til reksturs þess, en þangað til leggjast þeir óskertir við höfuðstólinn.

5. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal birta reikninga sjóðsins á hverju ári í „Dýraverndaranum“.

Reykjavík, 20. marz 1942.

Kristbjörn Tryggvason. Þuríður Halldórsdóttir. Sigurgeir Finnsson.

Samþykkjum skipulagsskrána

Stjórn Dýraverndunarfélags Íslands

Þór. Kristjánsson, L. C. Magnússon, Ólafur Ólafsson,
formaður. ritari. gjaldkeri.

B. Gunnlaugsson. Sigurður Gíslason.

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

222

24. nóv.

fyrir Húsavíkurkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir vegfarendur. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenníngur fer um eða ætlað er til almenningsafnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðsstofur, afgreiðslusvæði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annarra staða, þar sem almenníngur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir, sem fyrstir koma, fái fyrst afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrir mælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til að varðveita góða reglu.

222

24. nóv.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttarlag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáða vegfarendur, viðstadda eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

5. gr.

Á götum bæjarins, eða þar, sem hætta getur stafað af, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagn eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á almannafæri. Á almannafæri má ekki kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og beri verkstjóri og sá, sem verkið lætur vinna, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Hlaðnar byssur má ekki bera um götur bæjarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal alltaf bera þannig, að opið viti upp.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður vel-sæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum orðum eða ósæmilegum, vera áberandi ölvaður, eða með því að sýna af sér þar ósæmilegt látbragð, svo sem fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins eða annars staðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, getur lögreglan krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, sem þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að þeim seka.

II. KAFLI

222

Ákvarðanir til þess að afstýra tálmunum eða hættum fyrir umferðina.

24. nóv.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins. Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra. Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma. Enginn má grafa niður á eða dýpka skólþ eða vatnsæðar bæjarins nema með leyfi byggingarfulltrúa eða bæjarstjóra.

Brot gegn þessari grein varða sektum, sem ekki séu lægri en 200 kr.

12. gr.

Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi bönnuð, nema bæjarstjórnin veiti sérstaka undanþágu frá því, en þó má enginn selja vörur né reka atvinnu, þar sem það tálmar umferð. Heimilt er að selja blöð og bæklinga á götum bæjarins nema slíkt komi í bága við ákvarðanir barnaverndarnefndar, landslög eða sérstakar bæjarsamþykktir. Bannað er solumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húsbökum, girðingum, í garðshliðum eða á stöðum, þar sem gengið er í hús eða á húslóðir, eða fara inn í hýbýli hans í söluverndum. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Á almannaferi má ekki leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðina. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur eða sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsyn er til að fylla þá eða tæma og aldrei á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megri vagnar eða bifreiðar, sem eru notaðar til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðastæði.

15. gr.

Á almannaferi má ekki vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. d. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar, reiðhjól eða því um líkt. Á almannaferi og veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannaferi, má ekki hrista gólfábreiður, viðra nærföt, hengja föt til þerris eða þess konar.

16. gr.

Enginn má fleggja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli eða þess konar á almannaferi, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, sem haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Á götur eða í göturæsi má ekki hella gólfskólpi né öðrum óhreinindum, sem saurga götuna.

17. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins né raska þeim á annan hátt, nema hann hafi til þess heimild byggingarfulltrúa og samþykki bæjarstjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur

222 séu aðvaraðir um farartálmana með nægilega greinilegum ljósum, sem loga skulu frá 24. nóv. því dimma tekur til þess að hjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, sem hann telur þurfa til að afsýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka því, eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

18. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglunni frá áður en verkið byrjar og sanna fyrir henni heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirætlum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandi færa burt, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki eða það er tekið burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður né óþrýði af.

19. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsa-smíðar, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brik og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, málun, gluggaþvott og þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stigin er meira en 4 m langur. Við fjölfarnar götur getur lögreglustjóri fyrirskipað, að vörður standi við stiga meðan á verkinu stendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi á almannafæri eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari samþykkt er á ábyrgð þess, sem verkið annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð húseigenda.

20. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigendur þess að rífa það eða endurbæta það, svo sem þörf gerist til að afstýra hættu, innan ákveðins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri, á kostnað eiganda, gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur eða aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

21. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notaðar eru til að hefja upp eða renna niður vörum úr húsum, sem liggja að almannafæri, skulu vera nægilega traustar, og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

22. gr.

222

Um þakrennur og rennsli frá húsi í göturæsin eða rennurnar skal svo um búíð sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseiganda skylt að halda hvoru tveggja vel við.

24. nóv.

III. KAFLI

Umferðarreglur.

23. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara fram eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðarlögum nr. 24 16. júní 1941, nema öðruvísi sé fyrir mælt í þessari samþykkt.

24. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir fyrirmælum, sem lögreglan gefur um umferðina, og þar á meðal nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

25. gr.

Lögreglustjóri ákveður gerð umferðarmerkja, hvernig þeim skuli komið fyrir og þýðingu þeirra. Skal lögreglustjóri gefa út nauðsynlegar skýringar á umferðarmerkjum, og skulu þær birtar í Lögbirtingablaðinu, en auglýsingu þeirra hagar hann að öðru leyti eftir því, sem hann telur þörf.

Allir vegfarendur skulu samstundis víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðkennd hljóðmerki.

26. gr.

Stéttir meðfram götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Eftir þeim má ekki fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga eða velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðina. Ljái, gadda-hrífur eða skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um búíð, að eigi stafi hætta af þeim.

27. gr.

Við gangbrautir og vegamót skulu bifreiðarstjórar, hjólreiðamenn og aðrir ökumenn gæta sérstakrar varkárni og nærgætni. Skulu þeir nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi er þar á ferð fram undan ökutækinu eða á leið fyrir það. Enn fremur skulu ökumenn nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi bíður sýnilega færís að komast yfir götuna eða er í þann veginn að fara út á gangbraut. Þegar ökumenn af þessum ástæðum hafa numið staðar, skulu þeir bíða unz hinir fótgangandi vegfarendur eru komnir leiðar sinnar. Fótgangandi vegfarendur eru og skyldir til að gæta almennrar varkárni, er þeir leggja leið sína út á gangbrautir. Sérstaklega skulu þeir gæta þess, að ökutæki, sem nálgast, hafi nægan tíma og svigrúm til þess að nema staðar utan markalínu gangbrautarinnar, ef þess gerist þörf.

Bannað er að stöðva ökutæki á gangbrautum eða þannig, að nokkur hluti þess taki inn yfir gangbrautina, nema að nauðsyn beri til, svo sem til að forðast árekstur eða slys.

222

24. nív.

28. gr.
Það er bannað að aka eða ríða á móti hópgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skál víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli e. þ. h.

Ekki má aka eða ríða um götur, þar sem fólk hefur safnast saman til að hlusta á hornablastur eða þess háttar.

29. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni, og aðeins halda kyrru fyrir á meðan ferming eða afferming á sér stað. Farþegar skulu og stíga gangstéttarmegin upp í farartækin og úr þeim. Ekki má nema staðar, þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir, beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

Öll farartæki skulu snúa samhliða gangstétt eða götjuaðri meðan þau halda kyrru fyrir.

30. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Getur bæjarstjórn veit leyfið óákveðið eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Séu skilyrði bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi rofin eða ef aðstæður breytast verulega, að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi fyrirvaralaust. Þessi ákvæði taka einnig til núverandi bifreiðastöðva og bifreiða-afgreiðslna.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiða-ferðir innanbæjar að næturlagi.

31. gr.

Ljós á bifreiðum og reiðhjólum, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk né þannig stillt, að þau villi vegfarendum sýn.

Á bifreiðum og reiðhjólum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 1. maí skulu vera ljós á þeim tíma sem eftirfarandi tafla segir:

7. jan.	frá kl. 13.30 til kl. 9.50
21. —	— — 16.10 — — 9.15
7. febr.	— — 17.10 — — 8.25
21. —	— — 17.45 — — 7.40
7. marz	— — 18.30 — — 6.30
21. —	— — 19.10 — — 6.00
7. apríl	— — 20.00 — — 5.00
21. —	— — 20.55 — — 4.00
1. ágúst	— — 22.10 — — 2.55
14. —	— — 21.25 — — 3.40
28. —	— — 20.35 — — 4.20
7. sept.	— — 19.50 — — 5.00
21. —	— — 19.00 — — 5.40
7. okt.	— — 18.05 — — 6.25
21. —	— — 17.15 — — 7.10
7. nóv.	— — 16.20 — — 8.05

21. nóv.	frá kl. 15.35 til kl. 8.50
7. des.	— — 15.00 — — 9.35
21. —	— — 14.50 — — 10.00

222

24. nóv.

32. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar, sem hinir komast fram hjá henni.

33. gr.

Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema að umferðin gefi til-efni til þess.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

34. gr.

Auk ákvæða 11. gr. umferðarlaganna skulu hjólreiðamenn gæta þess, sem hér segir:

- Enginn má flytja með sér á reiðhjól hluti, sem valdið geti hættu eða hindra umferðina.
- Ökuhraði á reiðhjól má ekki vera meiri en 25 km á klst., en þar sem hjóla- maður sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og vegur er sleipur, skal hjólreiðamaður ávallt aka hægt og gæta sérstakrar varúðar. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir eða byggingar.
- Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær, og ekki inn eða út úr hliðum.
- Enginn má aka á reiðhjól, ef hann sökum áhrifa áfengis eða af öðrum orsökum er ekki fær um að stjórna því svo öruggt sé.

Eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ber ábyrgð á því, að það fullnægi ákvæðum þessarar samþykktar, er það er í notkun með hans vitund og vilja. Enn fremur ber eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ábyrgð á öðrum brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem yngri eru en 14 ára.

35. gr.

Á almannafæri má ekki ríða eða aka hraðar en á hægu brokki. Ekki má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins. Halta hesta, meidda eða svo horaða, að þeir hafa ekki fullan þrótt, má ekki nota til reiðar eða áburðar, né beita þeim fyrir vagn. Ökumenn (vagnstjórar) skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum, og aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára.

Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veitist létt að draga það. Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn eða annað ökutæki. Láti nokkur hest standa fyrir sleða, vagni eða undir klyfjum lengur en brún nauðsyn krefur, getur lögreglan látið taka hest frá vagni og klyfjar af hesti og komið hestinum til varðveislu á kostnað þess, er flutningnum stýrir.

Hesta má aldrei binda úti við í kaupstaðnum. Ferðamenn með hesta, sem við- dvöl hafa í kaupstaðnum, skulu tafarlaust koma hestum sínum í hús eða af- girtan haga.

IV. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

36. gr.

Mannvirki og hlutir, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsafnota eða til prýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum og húsum, bekki, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, ríta, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggur að almannafæri. Enginn má raska friði fugla, sem eru á hafnarsvæðinu eða annars staðar í lög-sagnarumdæminu.

37. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast í þær eða klifra yfir eða upp um þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

38. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rífa upp eða færa úr stað, né spilla eða saurga grafreitinn á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má ekki beita í kirkjugarðinn.

Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á framferði þeirra.

39. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórnin setur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkv. samþykkt þessari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn inn í garðinn eða svæðið eða á öðrum áberandi stað í garðinum eða svæðinu.

V. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

40. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir. Húseigendum er skylt að festa á hús sín töluspjöld, sem tákna húsaröð, og skulu þeir halda spjöldum þessum við.

41. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og útvegur á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni svo mörg, sem þurfa þykir. Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húseiganda.

Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögum.

42. gr.

222

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VI. KAFLI

Um skemmtistaði og almennar skemmtanir.

43. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar. Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnaði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórnin hefur samþykkt. Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

44. gr.

Á almennum veitingahúsum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða annað heimilisfólk eða nágrannar hafi ónáði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum mönnum í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustöðum.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar og drykkja eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 43. gr., er lögreglustjóra heimilt að hanna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt úr ágöllum, að gefinni aðvörun.

45. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum knattborðsstofum skal loka frá kl. 23.30 til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út ekki síðar en hálfri stund eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að hibýlum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23.30 og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Enn fremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Ákvæði 43. og 44. gr. taka og til knattborðsstofa eftir því sem við á.

46. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við bæjarstjóra, hve mikið skuli greiða í bæjar-sjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, eða í góðgerðarskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð.

Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrásýningar o. s. frv., eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

222

24. nóv.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún til tekur. Ákveður bæjarstjórnin hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina sýningu í senn, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald til bæjarsjóðs.

47. gr.

Enginn má fyrir borgun halda samsöngva opinberlega eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við bæjarstjóra ákveður hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Án leyfis lögreglustjóra má ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys (sbr. 6. gr.).

48. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleiki, dansleiki, samsöngva eða aðra þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bága við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara burt. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

49. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 46—48. gr., noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

50. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg vatnssalerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum.

VII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrífnað o. s. frv.

51. gr.

Eigi má kasta á almannafæri, í höfnina, né í fjöruna, hræjum, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi né öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum kasta né skilja eftir grjót, mól, sand, sorp, slor, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér sérstaklega talið, sem valdið gæti óheilmæmi, óþrífnaði, tálmunum eða óþrýði. Í ræsi má ekki fleygja neinu því, er stíflað getur vatnsrásina.

52. gr.

Peir, sem flytja vörur, eldivið, mold, mól, sand, hey eða annað um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningstækin séu gerð þannig, eftir nánari ákvörðun lögreglustjóra, að ekki valdi óþrífnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá, er flytur eða flutningnum ræður, skyldur að hreinsa það upp aftur þegar í stað.

53. gr.

54. gr.

222

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins í lokuðum vögnum vel þéttum. Má eigi fylla þá svo úr þeim hrynji meðan á flutningnum stendur. 24. nóv.

55. gr.

Á húshliðar, gafla eða girðingar, sem vita að almannaþæri, má ekki hengja eða festa á annan hátt neins konar fiskiföng né annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur. Eigi má heldur hafa fiskitrödur við almannaþæri. Lifrabræðslu eða aðra vinnu, sem óþrifnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður.

56. gr.

Á tún, sem liggja að almannaþæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

57. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má eigi hafa í nánd við almannaþæri. Þó getur bæjarstjórnin veitt undanþágu frá þessu ákvæði, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar.

58. gr.

Bannað er að hafa hunda á Húsavík. Undanþágu frá banni þessu má lög-reglustjóri veita þeim mönnum, sem hafa þeirra brýna þörf við fjárgeymslu. Lög-reglustjóri annast um, að hundar, sem hafðir eru í kaupstaðnum í óleyfi, séu sendir burt eða skotnir.

59. gr.

Óheimilt er að slátra skepnum annars staðar en í sláturhúsum, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi, og þá með samþykki lögreglustjóra. Sláturhús og umhverfi þeirra skulu þrífir vel, gólf skoluð daglega, þegar slátrað er, gorilát og sorpgryfjur tæmd jafnóðum og þau fyllast og sullir látnir í sérstakt ílát, en síðan grafnir a. m. k. 1 m í jörð niður. Hundum má ekki hleypa inn í sláturhús eða þar, sem slátrað er.

60. gr.

Skylt er hús- og lóðareigendum að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og halda þeim vel við. Hús- eða lóðareigendum er og skylt að halda hreinum portum og öðrum byggðum eða óbyggðum lóðum kringum hús þeirra, þar á meðal rústum.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að þetta berist inn á lóðina. Hver sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað, og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

61. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið, og skal leiða allt skolp frá því og regnvatn af húsum og lóð út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturennur, og sjá um, að afrennsli í þeim stíflist ekki.

222

24. nóv.

VIII. KAFLI

Um skepnuhald o. fl.

62. gr.

Enginn má hafa sauðfé heima í landi kaupstaðarins eða á kaupstaðarlóðinni (sbr. 56. gr.) á tímabilinu frá 25. maí til 20. sept. ár hvert, nema í fjárheldri girðingu eða svo öruggri gæzlu, að ágangur á land annarra geti eigi af hlotizt. Ágangsfénað, sem fjárnefnd eða lögreglan hefur handsamað, má selja á opinberu uppboði til lúkningar áföllnum kostnaði við það, ef eigandi leysir það eigi út innan eins sólarhrings frá því honum barst tilkynning um, að það hefði verið handsamað.

63. gr.

Enginn má láta hross eða nautgripi ganga laus á kaupstaðarlóðinni, nema þau séu höfð í gripheldri girðingu. Hross og nautgripir skulu ávallt hýstir á vetrum.

64. gr.

Hænsn, endur og aðrir alifuglar skulu jafnan byrgð inni í heldum girðingum tímabilið frá 1. apríl til 1. okt. ár hvert.

65. gr.

Allan kostnað, er leiðir af ráðstöfunum, sem gerðar eru út af ágangi búfjár, greiðir eigandi fjárins. Sömu leiðis allt það tjón, er ágangur þess kann að hafa valdið. Allan kostnað annan, er leiða kann af ráðstöfunum, er nefnd sú, er um getur í 62. gr., kann að gera, greiða fjáreigendur.

66. gr.

Um sauðfjárrekstra og hrossarekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, er nauðsynlegar eru til að afstýra farartálma eða hættu fyrir börn og aðra vegfarendur. Naut, sem farið er með um göt-urnar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti, árgömlu eða eldra. Ekki mega naut standa úti á götu gæzlu-laus. Naut hálfis árs eða eldri mega ekki ganga saman við kýr bæjarbúa.

67. gr.

Hesta, nautgripi, sauðfé og alifugla, sem gengur laust í kaupstaðnum á þeim tíma, sem það er óheimilt samkvæmt áður sögðu, skal lögreglan handsama. Sömu leiðis má sá, er fyrir ágangi þess verður, handsama ágangsfénaðinn til bráðabirgða, en skýra skal hann þá lögreglustjóra frá því tafarlaust. Kostnað við handsömun og varðveizlu fénaðarins greiðir eigandi þess.

IX. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

68. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Húsavíkurkaupstaðar, en skal því aðeins beitt utan kaupstaðarlóðarinnar, að það þyki við eiga eða því verði við komið.

69. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinbera mála.

70. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu. Hagnaður sá, sem sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

222

24. nóv.

71. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

72. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 1919, lög nr. 88 1938 og lög nr. 111 1940, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 24. nóvember 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

AUGLÝSING

um staðfestingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað.

223

26. nóv.

Samkvæmt lögum nr. 35 12. febrúar 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með eftir tillögum landlæknis staðfest eftirfarandi heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað, er bæjarstjórn kaupstaðarins hefur samþykkt:

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT FYRIR HÚSAVÍKURKAUPSTAÐ

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir lögsagnarumdæmi Húsavíkurkaupstaðar.

2. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa þrjú menn. Lögreglustjóri og héraðslæknir eru sjálfkjörnir í nefndina, og er lögreglustjóri formaður hennar. Þriðji nefndarmaðurinn er kosinn af bæjarstjórn úr hópi þeirra, er bæjarstjórn skipa.